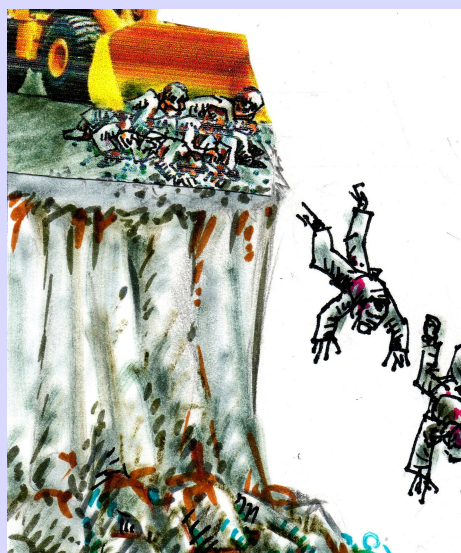
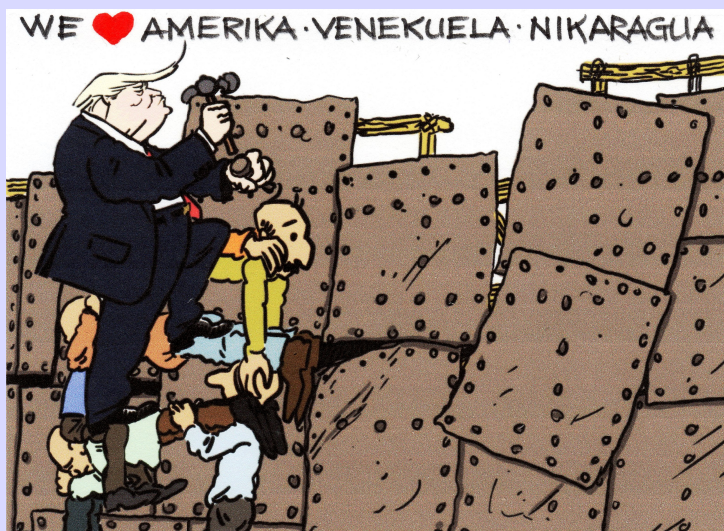

Pietro Salmonari era pastor de cabres. Vivia en una part tan seca i rocosa del sud italià, que les cabres enlloc de llet, donaven ciment. L'home no era molt feliç, la seva dona menys i els set fills que tenien, tampoc. Bastant lògic. Un dia, el fill gran, en Marco Salmonari, va robar tres cabres del seu pare, se les va vendre i amb els diners va comprar-se un passatge per anar a Amèrica. Deu anys després, en Marco seguia menjant pedres i el fet de viure a Nova York, no li treia el mal gust de les llambordes. Estava tan empenyat que cada tres dies apallissava a la seva dona fins enviar-la a urgències. En Tonino Salmonari, fill del Marco, era un adolescent molt sensible i el disgustava veure el tracte que el pare donava a la mare, sobre tot perquè era ell qui havia de portar-la a l'Hospital i esperar que li sorgissin tots els traus. Un dia, va robar una destal, va anar fins a casa i va tallar el cap de son pare i sa mare. El mafiós del carrer va quedar molt impressionat per la gesta de la criatura i li va donar feina. El Tonino, va tenir sort. Matava bé i va anar pujant graons dins l'organització. Es va casar

amb una rossa més puta que les gallines d'origen italià i es va comprar una casa amb piscina. Era feliç. El primer Salmonari feliç en tres generacions. Però va durar poc. La rossa, que no volia quedar embarassada, va encabritar-se tant en adonar-se de la segona falta, que va avortar i al cap de dos dies va deixar plantat al Tonino. Ell la volia matar però ella ja ho tenia tot previst i va escapar-se amb un milionari de Kansas de tupé ros, més ruc que el ruc dels republicans. El milionari es va creure la història de la rossa i per salvar-la del Tonino, li va comprar un castell a Itàlia –del nord-. Cada estiu el milionari passava les vacances a Itàlia i durant la resta de l'any, la rossa mal educava a un fill que li havia deixat encarregat el milionari abans d'ajudar-la a fugir a Itàlia. No coneixem el nom d'aquest fill. Només sabem que tenia molta afició per la política i a les armes i que en el seu mural ideològic, fet de roca del sud, el punt principal era, no deixar passar ni un puto emigrant a Itàlia. I te raó. Coneixent aquesta història, qui vol emigrants a casa seva?

HISTÒRIA

Temps era temps, quan grups d'anglesos, el millor de cada família, van emigrar cap a terres estranyes. Eren proscrits, presidaris, borratxos, miserables en general, que en arribar al continent americà, es van trobar amb el bo i millor de francesos i espanyols descendents de Colón. Tot plegat un femer. Com que Amèrica no era prou gran, i les turbes europees tenien pólvora, varen dedicar-se a anar matant als pobladors originaris, una gent morena, arrugada i que, els dies de festa, entre matança i matança de búfals, es fotien una ploma al cap. Ara els coneixem per indis, però vagi vostè a saber com es deien entre ells. És igual, ja els han pelat a tots. Més tard, quan els indis ja anaven a la baixa, els emigrants anglesos, francesos i espanyols, es van barallar entre ells. Va ser com una selecció natural, on el més fort sobreviu i el dèbil, beu oli. Varen quedar els millor, els més forts, els goril·les per entendre'ns, de generosos atributs masculins i, especialment, amb un parell de pistoles fàcils. Amb el temps, els goril·les, es van dividir en diverses branques. Una és l'actual màfia, un altre els agricultors de Kansas, o els reverends televisius, i el KKK etc, etc. Una de les branques més significatives, encapçalades per actors i blancs paranoics en general, és el del rifle i entre ells destaca l'actual President del grup, un goril·la mig albi, mig tenyit, al que van posar-li el nom de Trump. Un nom curtet com el dels gossos, perquè entenguin quan se'ls crida. Aquest senyor, votat per molts altres goril·les, descendents de la púrria europea, ha declarat la guerra a la emigració. Impossible acceptar individus originaris d'Amèrica a Amèrica.